

ਐਸ.ਐਸ. ਨਿੱਝਰ, ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਯਾਦਵ, ਜੇਜੇ

ਮਹਿੰਦਰ ਪਾਲ ਬਾਲੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

PSEB ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ

2004 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 17259

5 ਅਗਸਤ. 2005

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ-ਉਤਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੋਸ਼ਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ—ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ—ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ — ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫੈਸਲਾ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ— ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਗਤੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹਰ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲਿਖਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਤੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੋਸ਼ਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣਾ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ 18 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਮ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 7 ਅਤੇ 8)

ਬਿਨੈਕਾਰ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੇਜੀ ਚੌਧਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ, ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਦੇ ਸਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਏ.ਸੀ.ਆਰ. ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਸਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਨ ਜਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ SLP ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਮ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਲੋੜੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਹੁਕਮ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਉਪਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਕਸ਼ਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਕਸਰ "ਮੁਦਰਾ-ਲੱਕੜ" ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਬੈਕੁੰਨ ਨਾਥਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਬਾਰੀਪੜਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ (ਲਲਿਤ ਮੋਹਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਵੀ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਬੀ.ਪੀ. ਜੀਵਨ ਰੈਡੀ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੇ ਬੈਚ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗੈਰ -ਸੰਚਾਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਉਹ ਸਥਿਤੀ bv ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ia'o ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਅੱਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (a) ਗਲਤ ਜਾਂ (ਬੀ) ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ (ਸੀ) ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਆਪਹੁਦਰਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ; ਸਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਕ੍ਰਮ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(3) ਦਯਾ ਨੰਦ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਬੈਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਜੇਐਨ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਜੇਐਨ ਸਿਨਹਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ- wood ਅਤੇ ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ

ਕੋਈ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:-

"ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 56(j) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ 'ਅਨੰਦ' ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 310. ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

- (2) (1994-3) 108 PLR 652
- (3) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 40

ਨਿਯਮ. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦਾ ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਕੁਸ਼ਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਢੁਕਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਰ ਕੁਸ਼ਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 56(j) ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਕੇ ਵਧੇਰੇ ਕੁਸ਼ਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(4) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਅਸ 1 ਨੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 24 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ

"ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਉਦੇਸ਼ 1:-

1. ਉਹ: ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ 11 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਏ.ਸੀ.ਆਰ

31 ਮਾਰਚ, 2004 ਤੋਂ, ਸਿਰਫ਼ 4 ਸਾਲ ਅਤੇ 1/2 ਸਾਲ ਦੇ ACR ਚੰਗੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ACR ਜਾਂ ਤਾਂ ਔਸਤ ਜਾਂ ਔਸਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ACR ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅੰਤਰਗਤਤਾ "ਸ਼ੱਕੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਵੀਨਤਮ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ "ਸ਼ੱਕੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਰਚ, 2004 ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ACRs ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ (sic.) ਦੇ ਨਾਲ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਸ਼ੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਔਸਤ ਹਨ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 21 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵੈਸਟ ਬਠਿੰਡਾ ਮੀਮੋ ਨੰਬਰ 1034, ਮਿਤੀ 2004 ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿੱਜੀ/ਜ਼ੋਨ ਗੁਪਤ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ., ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ frnk ਸੀ। ਭਗਤਾ ਬਾਈਕਾ , -ਵੀਡੀਏ ਅਨੁਬੰਧ P-2। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ , — ਆਦੇਸ਼ ਨੰ. 659, ਮਿਤੀ 8 ਅਗਸਤ, 1994 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , — ਆਦੇਸ਼ ਨੰ. 35, ਮਿਤੀ 13 ਫਰਵਰੀ, 1997, ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਧਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , — ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 348, ਮਿਤੀ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਦੋ ਵਾਧੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ , — ਆਰਡਰ ਨੰ. 66, ਮਿਤੀ 28 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਦੇ ਦੋ ਵਾਧੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਕਮ ਨੰ. 438, ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 2000 ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਬਿਨਾਂ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਹੁਕਮ ਨੰ. 322, ਮਿਤੀ 17 ਮਈ, 2000 ਦੇ ਰਾਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ 13 ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ 8 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਇੱਥੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਮਲੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ/ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਮਹਿੰਦਰ ਪਾਲ ਬਾਲੀ ਬਨਾਮ PSEB ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 47

(ਐਸ.ਐਸ. ਨਿੱਝਰ, ਜੇ!)

ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਕੇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹਨ:

1. SCNN0. 37	ਮਿਤੀ 4-8-1991	(ਭੀਖੀ ਡਵੀਜ਼ਨ)
2. SCNN0. 55	ਮਿਤੀ 24-1-2001	(ਸਿਟੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਬਠਿੰਡਾ)
3. SCN ਨੰਬਰ 110	ਮਿਤੀ 13-8-2001	(ਭੀਖੀ ਡਵੀਜ਼ਨ)
4. ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸੀ-58	ਮਿਤੀ 10-9-2003	(ਭੀਖੀ ਡਵੀਜ਼ਨ)

5. SCN ਨੰਬਰ 108	ਮਿਤੀ 28-11-2003	(ਸਿਟੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਬਠਿੰਡਾ)
6. SCN ਨੰਬਰ 38	ਮਿਤੀ 1-3-2004	(ਭਗਤਾ ਭਾਈ ਕਾ ਭਾਗ)
7. ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 94	ਮਿਤੀ 28-6-2004	(ਭਗਤਾ ਭਾਈ ਕਾ ਭਾਗ)
8. SCNNo. 152	ਮਿਤੀ 17-11-2004	(ਭਗਤਾ ਭਾਈ ਕਾ ਭਾਗ)
9. SCN ਨੰਬਰ 166	ਮਿਤੀ 28-12-2004	(ਭੁਦਲਾਡਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ)

ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(5) ਪ੍ਰਤੀ ਏ. AJ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਰਜਤ ਬਾਰਨ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਕੇਵਲ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਿਵਿਊ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਉਪਯੋਗਤਾ ਆਦਿ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬਿਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 57 ਭਾਗ II ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਜੱਜਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ, (5)। ਇਸ ਲਈ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਭਾਗ-1 ਦੇ ਨਿਯਮ 75 (a)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਕਲਪਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ, ਭਾਗ-1 ਦੇ ਨਿਯਮ 75(a)(a) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ-

(i) ਜੇਕਰ ਉਹ ਗਰੁੱਪ-ਏ ਜਾਂ ਗਰੁੱਪ-ਬੀ (ਪਹਿਲਾਂ ਗਜ਼ਟਿਡ) ਪੋਸਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ 35 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ

ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ।

ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ 'ਤੇ "ਜਨਹਿਤ" ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ "ਜਨਹਿਤ" ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਿਆਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜੋ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਨਿਯਮ 75(a)(a) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ 'ਤੇ "ਜਨਹਿਤ" ਵਿੱਚ *fe* ਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੰਗ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਨਿਯਮ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ *soQK* ਘੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 2000 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3048 (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੰਕਪੂਰਨ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ *ਸਾਬਕਾ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਕਲੰਕਜਨਕ* ਸੀ, ਇਹ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਚਨਚੇਤੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(7) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਤੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ *Bjha* ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹਰ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਤੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੋਸ਼ਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣਾ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। SLP ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਪਦੰਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਰਿਬਮ ਤੁਲੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਅਰੀਬਮ ਪਿਸ਼ਾਕ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ -

"3. ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ A 1 ਅਤੇ A3 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 1948-49 ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਣੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 'ਸੈਟਲਮੈਂਟ' ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵਦੇਓ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐਸ.ਸੀ. 1909) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਰ, ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਚਿਤ ਲਗਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਡਾ: ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੁੱਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 51 (ਜੇ. ਐੱਸ. ਨਾਰੰਗ, ਜੇ.)

ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਗਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ। ਕਿਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੂਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" (ਜ਼ੇਰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(8) ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ 18 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਮ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ B {Z ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਡਾ. ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੁੱਖ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ , -ਜਵਾਬਦਾਰ

CWP ਨੰ. 2005 ਦੇ 11172

29 ਸਤੰਬਰ, 2005

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟੀਕਲ 226—ਪਾਲਿਸੀ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਤਬਾਦਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪਰਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- C1.2 (b)- ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੈਟਰਨਰੀ ਅਫਸਰ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ-ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਟੇਅ - 1 - 1/2 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ - ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ), ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਗਜ਼ਟਿਡ ਜਾਂ ਨੋਇਲ-ਗਜ਼ਟਿਡ, ਜੋ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।